

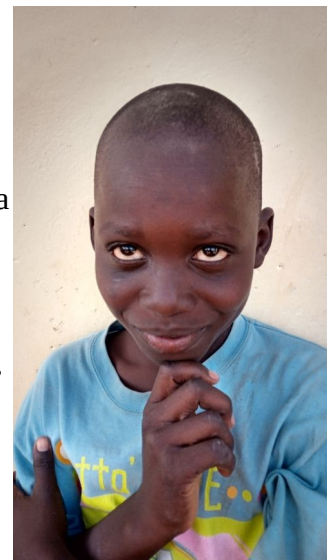

Pozdravujem vás pán Profesor a ostatní priatelia nášho projektu

Píšem vám report z projektu St.Filip Neri z mesta Kisumu v Keni za mesiace Január a Február. Počet chlapcov v centre sa pohybuje vždy na hrane našich kapacít. Takže okolo 13-14 chlapcov. Postelí máme 14. Do Kene som sa vrátil 15 januára po mojej vianočnej coronovej dovolenke na SK. Počas týchto prvých dvoch mesiacov v novom roku sme prijali do nášho centra 7 nových chlapcov, z toho 2 boli v našom centre viac krát. Dvaja chlapci nám z centra odišli.

Podaktorí naši chlapci ale nie sú žiadni anieli. Jeden z týchto nových prišielcov sa rozhodol kraďnúť, po tomto skutku utiekol na ulicu. Tento malý zlodejčiek mi večer ukradol môj vak, kde som mal mnoho dôležitých vecí. Našťastie a vďaka Bohu sa nám chlapca podarilo nájsť a všetko sa mi vrátilo. Chlapec je teraz tam, kde bol aj predtým. Druhý chlapec odišiel v deň keď sme mali ísť na jeho prvú domácu návštevu. Prečo tak urobil sa už asi nedozvieme. Odvtedy som ho nevidel.

Po takmer roku sa v Keni otvorili školy. Na to sme čakali dlhé mesiace a dočkali sme sa. Vďaka nášmu centru sa do školy mohlo vrátiť 32 chlapcov a 3 dievčatá na základné školy, ďalší 5 chalaní, ktorí sú na stredných školách. Počas týchto týždňov sme navštívili všetkých týchto našich zverencov, alebo sme sa s nimi aspoň rozprávali cez telefón. Niektorí totižto bývajú dosť ďaleko. Poplatili sme im školné poplatky a zaplatili základné veci potrebné do školy, a to napríklad nové topánky, uniformy, zošity či písacie potreby. Nie je však pravidlom, že každý sa vždy dostane k novej uniforme alebo topánkam. To by bolo finančne veľmi náročné. Tieto im kúpime, až keď sú tie staré riadne opotrebované. Verte však tomu, že opotrebované sú potom už značne. Tým, že sa unifoma nosí denne, tak sa musí aj denne (ručne) prať. Keď majú nedaj Bože bielu košeľu, to teda aj väčšina povinne má, tak si to skúste predstaviť. Aj keď oficiálne sa v Keni hovorí, že vzdelanie je zadarmo, nie je to žiadna pravda. Každá škola si stanovuje svoje poplatky, ktoré potom od rodičov výmáha. Ak nezaplatia, tak deti pošlú domov. To ich však ešte musia s paličkou trochu po chrbáte a zadku vyprášiť. Veľa krát je dieťa potrestané aj za to, že si rodič nesplní svoju povinnosť zaplatiť školné. S tým, že je tu 50% nezamestnanosť, to býva veľmi ťažké

Zlodejčiek -Zedy 13r

zaplatiť. Rozdiel v školských poplatkoch je aj v mieste školy. Na vidieku sú lacnejšie ako v meste. Napríklad v meste sa platí okolo 1500 šilingov, cca. 10 eur za semester. Na dedine je to polovica. Stredné školy stoja na jeden semester 4000 šilingov cca. 35 eur. Sú školy kde, majú napr. 30 tried a len 25 učiteľov. Takže potom škola musí na náklady rodičov zamestnať viac učiteľov, lebo je ich proste málo.

Samozrejme sme boli navštíviť príbuzných našich nových chlapcov. Voláme to Home vist. Prvý chlapec, čo sme navštívili bol Josef, 12r. Býva asi 40km od Kisumu. Z domu sa vyparil ešte minulý rok, keď začala úradovať Corona. Dôvod úteku z domu nie je veľmi jasný a myslím, že ani on sám nevie prečo tak urobil. Pochádza z chudobnej rodiny. Otec mu zomrel pred pár rokmi. Teraz má ešte jedného brata. Matka mala 7 detí a neuveriteľných 5 detí jej zomrelo.

Ďalší sandokan, tak isto Josef, 13r. býva v mieste Luanda. Ak by sme delili ľudí podľa chudoby, tak tento chlapec je v kolónke extrémna chudoba. Mama mu zomrela a potom si otec našiel inú. Nuž a ako to chodí, potom už to neklape tak, ako by malo a toto je výsledok. Býva ešte s nevlastným bratom, ktorý to ďaleko nedotiahol. Alkohol a bangi (tráva) sú na dennom poriadku. Doprial by som vám vidieť jeho dom, kde býva. No čista hrúza. Našťastie mu ale nechýba úsmev na tvári a na koniec sme sa dobre porozprávali. Na naše počudovanie vedel po anglicky. Má ukončenú základnú školu. Na strednú sa už nedalo, lebo neboli peniaze.

Ďalší chlapec menom Humphrey, 12r. pochádza z dediny Čaukali. Býva so svojím otcom, ktorý si rád popije. Matka od neho odišla a tak zostal s otcom. Má ešte jednu sestru ktorú si mama ale zobrala. V tejto ich kultúre si iný muž veľmi ťažko osvojí chlapca z iného vzťahu ženy. To bol aj dôvod prečo si matka zobrala len dievčatko. Je to niečo, čo je pre nás veľmi ťažko pochopiteľné. S týmito ich zvykmi veľa nenarobíme a len ich rešpektujeme, aj keď sa nám to vôbec nepáči.

Podobný hlúpy zvyk zapríčinil problémy aj jednému z našich chlapcov menom David, 16r. Je na strednej škole a býval s jeho mamou. Otec zomrel. Podľa tejto kultúry nemôže spať pod jednou strechou s jeho matkou. Prečo? No lebo to tak robili ich predkovia. Je to blbosť, ale nič sa s tým nenarobí. Spával všelikde a prestal chodiť do školy. Nakoniec sme mu prenajali jednu izbu, kde môže spať a môže chodiť do školy. Je to taká búda za 5eur na mesiac. Tu ale ľudia nemajú vysoké nároky. David je spokojný, je v škole a to je dôležité. Len treba nezabudnúť zaplatiť, lebo raz dva tri je na ulici.

Ďalší chlapec Mike, 15r býva trocha ďalej, cca 80KM od Kisumu. Matka mu zomrela a otec si priviedol inú. Veľa rokov býval s jeho starenkou, ale minulý rok ho poslali domov k otcovi. Nuž dopadlo to, ako dopadlo. Pri našej návšteve sme sa dozvedeli že aj jeho otec nie je jeho otcom a má ísť hľadať toho skutočného. Hm? Nuž po 16 rokoch otec zaprel svojho syna. Nakoniec ale sestra jeho otca zobrala chlapca k sebe. Mike je teraz v siedmej triede v mieste menom Uguňa. Všetko potrebné sme mu zariadili, aby mohol v pokoji pokračovať na miestnej základnej škole.

Do školy sme dali aj jedného chlapca menom Jessiah, 15r. Toto je chlapec, ktorého rodičia zomreli ešte keď bol malý. Nie je to žiadny anjelič. Bol to profesionál vo fetovaní lepu.

Jozef a jeho mama Lucia

Jackton a jeho starenka.

Výškolił by každého z nás. Teraz je v 6. triede, v rovnakej škole, kde aj v minulosti. Býva so sestrou jeho starej mamy.

Nedá mi nespomenúť ešte návštevu rodiny chlapca menom Jackton, 14r. Mama od nich odišla, pretože ju otec denne bil. Má ešte dve sestry, ktoré bývajú s ich starenkou. Na prekvapenie aj ich otec začal teraz tvrdiť, že to vlastne jeho deti nie sú a majú si nájsť vlastného otca. Nuž alkohol už asi totálne narušil mozog ich otca a teraz nevie čo hovorí.

V tomto mesiaci k nám dorazil už aj starý známy dobrovoľník Timo. Bude s nami nasledujúce tri mesiace. Timo v našom centre už bol, pred dvoma rokmi. Bude sa venovať hlavne učeniu našich chlapcov, lebo podaktorí majú naozaj veľké problémy s písaním a čítaním.

Takisto sa nedajú nespomenúť naše denno-denné modlitby našich chlapcov o pol siedmej večer za vás všetkých, čo nás finančne, ale aj duchovne podporujete.

Týmto ďakujeme Vám, pán Profesor a tak aj celej Univerzite sv. Alžbety za vašu neustálu podporu. Tak isto ďakujeme aj firme Holen s.r.o., ktorá nás tiež finančne podporuje. A nakoniec nemôžeme zabudnúť na vás všetkých individuálnych podporovateľov. Najradšej by som vás všetkých spomenul po mene, každého jedného. Ďakujeme vám všetkým. Pán Boh zaplať.

Tomas Rusnak

Mike 16 class 7

Jozef 13r class 4

Hamphry 12r
class 2

Josef 13 class 6

Eugene 12r class
2

Riaditeľna v Základnej škole. Platíme školne.

Máme nové koliečkové korčule zo Slovenska.

škvračíme sadlo.

Kúpili sme 25kg svinu

Dezinfekcia matracou od blch.

Skolský míting.

Na návšteve u Jozefa

Popolcová streda

Cistenie auta a dom na dedine.

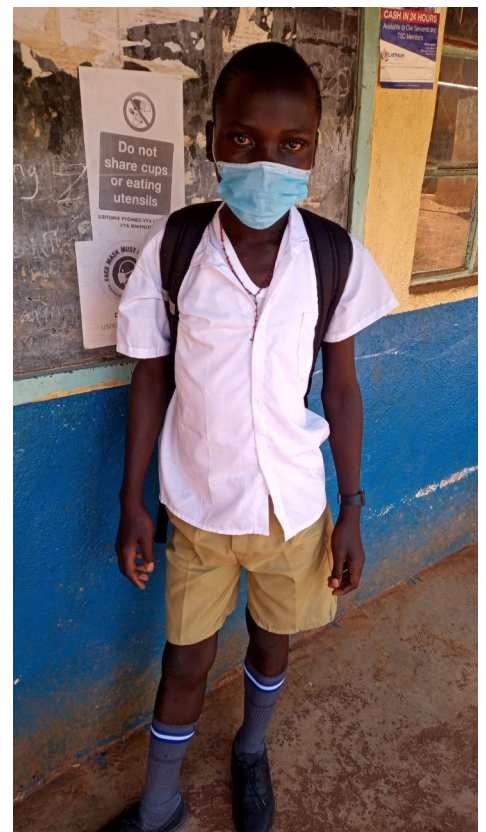

Nedela-Išli sme na loď.

Mike a prvý den v škole.

Jessia prvý den v škole.

Timo robí veci na posilovanie.

Jazero Viktoria

Nedela.

Večerná modlitba ruženca.